

СТАНОВИЩЕ

от

доц. д-р Валери Пастармаджиев, преподавател в катедра „Музика“, Факултет по изкуствата, ЮЗУ „Неофит Рилски“, Благоевград относно дисертационен труд за присъждане на образователната и научна степен „ДОКТОР“
представен от

Веселинка Ангелова Боянова, докторант в редовна форма на обучение по докторска програма : *Методика на обучението по музика* в катедра „Музика“, при Факултета по изкуствата към Югозападен университет „Неофит Рилски“, Благоевград на тема:

„Начално обучение по тамбура в детските музикални школи“

Веселинка Боянова има над 30 години опит в обучението по тамбура с деца и младежи, като е разработила авторска методика, съчетаваща творческо развитие, възпитание в ценности и уважение към българския фолклор. Работата ѝ се отличава с дълбока отдаденост към съхраняването на културното наследство и изграждане на траен интерес към народната музика. Тя е активен участник в научни форуми и конференции, където представя добри педагогически практики и изследвания в областта на музикалното образование. Сред тях са Международният конкурс в Албена (2022), XIV Национален студентски фестивал на изкуствата, конференцията „50 години традиции и развитие на българския фолклор“ в АМТИИ – Пловдив и др.

Като ръководител на Фолклорна група „Веселина“ реализира значими проекти, сред които участия в продукции на БНР, издаване на DVD албуми, сценични програми с художествена стойност и популяризиране на фолклора в страната и чужбина. Поддържа активно сътрудничество с културни и образователни институции, музикални школи и регионални музеи.

Множество от нейните възпитаници се реализират успешно като изпълнители и преподаватели, включително в ансамбъл „Пирин“. Дейността ѝ е отличена с редица награди и грамоти.

Представения за защита дисертационен труд на тема: **„Начално обучение по тамбура в детските музикални школи“** е разработен в съответствие с нормативните изисквания за присъждане на образователната и

научна степен „доктор”. Съдържа: увод, три основни глави и приложения – общо 255 страници.

Първата глава на дисертационния труд предлага задълбочен теоретичен и културно-исторически анализ на българската тамбура като музикален инструмент. Докторантката проследява произхода, етимологията и географското разпространение на инструмента, като систематизира различни научни хипотези и становища. Изследването поставя акцент върху значението на тамбурата за националната идентичност и я представя не само като музикален инструмент, а като културен символ на българската традиция. Важно място заемат и подробните данни за разновидностите на инструмента, устройството му, както и приносът на майсторите-лютиери, оформили съвременното му звучене и функционалност. Съществен научен принос тук е интеграцията между етномузикологични източници, теренни наблюдения и практически познания, които утвърждават тамбурата като предмет на музикално и педагогическо внимание. Така главата полага необходимата теоретична и историческа основа за изследване на методиката на обучение по инструмента.

Във втората глава се анализира развитието на обучението по тамбура в исторически план – от Възраждането до съвременното – с ясно проследим акцент върху етапите на институционализация, трансформация на методиката и спад в интереса към инструмента. В този контекст, трудът идентифицира факторите, възпрепятстващи ефективността на обучението, като липса на унифицирана програма, недостатъчна методическа база и ограничени възможности за привличане на млади изпълнители. Тук автора извежда обективен анализ на съществуващите учебни програми и предлага конкретни възможности за иновации – включително фестивали, конкурси и дистанционно обучение. В тази глава е разгледана и структурата на урока по музикален инструмент, с акцент върху нуждата от систематичен и целенасочен подход. Идентифицират се образователно-практически дефицити, на чиято основа се обосновава нуждата от нова методика. Изследването обединява историческа перспектива и съвременна критика, което допринася за актуалността и приложимостта на предлаганите решения.

Третата глава е най-съществено практическа и иновативна част от изследването, където Веселинка Боянова представя разработената и

експериментално приложена методика за начално обучение по тамбура. Основен принос тук е съчетаването на индивидуален и групов подход, както и въвеждането на свирене в комбинация с пеене като активен и стимулиращ метод за изграждане на музикални и двигателни навици у децата. **Главата** включва анализ на педагогическия експеримент, реализиран в три етапа, както и анкети и наблюдения, които подкрепят ефективността на предложените модели с реални резултати. Авторката успява да обоснове, че нейният модел не само развива изпълнителски умения, но също така възпитава ценностни ориентации и културна идентичност у подрастващите.

Тази част от дисертацията носи **най-големите приложни и новаторски приноси** – както с оглед на практическата педагогика, така и за бъдещото изграждане на национален модел за обучение по тамбура в извънучилищен контекст.

В заключение, утвърждавам посочените приноси на дисертационния труд и изразявам своето **положително** становище за присъждане на образователна и научна степен „Доктор” област на висше образование: 1. Педагогически науки, професионално направление: 1.3. Педагогика на обучението по...., на **Веселинка Ангелова Боянова**, докторант в редовна форма на обучение към катедра „Музика”, Факултет по изкуствата, ЮЗУ „Неофит Рилски“ Благоевград.

Дата: 09.06.2025 г.

гр. Благоевград

/доц. д-р Валери Пастармаджиев/

OPINION

by

Assoc. Prof. Dr. Valeri Pastarmadzhiev, Lecturer at the Department of Music,
Faculty of Arts, South-West University “Neofit Rilski”, Blagoevgrad

regarding the doctoral dissertation submitted for the award of the educational and
scientific degree “Doctor”

by

Veselinka Angelova Boyanova, full-time doctoral student in the PhD program
Methodology of Music Education at the Department of Music, Faculty of Arts,
South-West University “Neofit Rilski”, Blagoevgrad, entitled:
"Initial Tambura Instruction in Children's Music Schools"

Veselinka Boyanova has over 30 years of experience in tambura instruction for children and adolescents, having developed an original methodology that integrates creative development, value education, and respect for Bulgarian folklore. Her work is distinguished by deep dedication to the preservation of cultural heritage and the cultivation of sustained interest in folk music. She is an active participant in academic forums and conferences, where she presents good pedagogical practices and research in the field of music education. Among these are the International Competition in Albena (2022), the XIV National Student Arts Festival, and the conference "50 Years of Tradition and Development of Bulgarian Folklore" at the Academy of Music, Dance and Fine Arts – Plovdiv, among others.

As the leader of the Folklore Group “Veselina,” she has implemented significant projects, including participation in productions of the Bulgarian National Radio, the release of DVD albums, stage programs with artistic merit, and the promotion of folklore both in Bulgaria and abroad. She maintains active cooperation with cultural and educational institutions, music schools, and regional museums.

Many of her students have gone on to successful careers as performers and educators, including within the “Pirin” Ensemble. Her work has been recognized with numerous awards and certificates of merit.

The dissertation submitted for defense, titled ***Initial Tambura Instruction in Children's Music Schools***, has been developed in accordance with the regulatory requirements for the award of the educational and scientific degree "Doctor." It

consists of an introduction, three main chapters, and appendices – a total of 255 pages.

The first chapter offers an in-depth theoretical and cultural-historical analysis of the Bulgarian tambura as a musical instrument. The doctoral student traces its origin, etymology, and geographical distribution, systematizing various scientific hypotheses and viewpoints. The research emphasizes the tambura's significance for national identity, presenting it not only as a musical instrument but also as a cultural symbol of Bulgarian tradition. Also of importance are the detailed data on the instrument's variants, construction, and the contributions of luthiers who have shaped its modern sound and functionality. A key scholarly contribution lies in the integration of ethnomusicological sources, field observations, and practical knowledge, affirming the tambura as a subject worthy of both musical and pedagogical attention. This chapter establishes the necessary theoretical and historical foundation for the study of tambura teaching methodology.

The second chapter analyzes the historical development of tambura education – from the National Revival period to the present – with a clearly traceable focus on the stages of institutionalization, methodological transformation, and the decline in interest toward the instrument. In this context, the dissertation identifies factors hindering effective instruction, such as the lack of a unified curriculum, insufficient methodological resources, and limited opportunities for attracting young performers. The author offers an objective analysis of existing teaching programs and proposes concrete opportunities for innovation – including festivals, competitions, and distance learning. The chapter also examines the structure of the music instrument lesson, emphasizing the need for a systematic and purposeful approach. Educational-practical deficits are identified, forming the basis for the argument in favor of a new methodology. The research combines historical perspective with contemporary critique, enhancing the relevance and applicability of the proposed solutions.

The third chapter represents the most practical and innovative part of the research, in which Veselinka Boyanova presents her developed and experimentally applied methodology for initial tambura instruction. A principal contribution here is the combination of individual and group approaches, along with the incorporation of playing in combination with singing as an active and engaging method for developing musical and motor skills in children. The chapter includes an analysis of

the pedagogical experiment conducted in three stages, as well as surveys and observations that support the effectiveness of the proposed models with real results. The author substantiates that her model not only develops performance skills but also fosters value orientation and cultural identity in young learners.

This part of the dissertation offers **the most significant applied and innovative contributions** – both in terms of practical pedagogy and in laying the groundwork for a future national model for tambura instruction in out-of-school contexts.

In conclusion, I confirm the stated contributions of the dissertation and express my **positive opinion** regarding the awarding of the educational and scientific degree “Doctor” in the field of higher education: *1. Pedagogical Sciences*, professional field: *1.3. Pedagogy of Teaching...*, to **Veselinka Angelova Boyanova**, full-time doctoral student at the Department of Music, Faculty of Arts, South-West University “Neofit Rilski”, Blagoevgrad.

Date: 09.06.2025

Blagoevgrad

/Assoc. Prof. Dr. Valeri Pastarmadzhiev/